

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

La nostra actitud

Els amics d'en Santiago de Riba volgueren assaltar el Casino per a fer-ne un centre polític que els permetés emprendre seriosament una organització que respongui quelcom més a la seva finalitat que el què avui representa un cafè públic, quin propietari els permet reunir-se en qualque salonet de l'immoble, per a jugar a juntes amb els tontos quina petulància i niciesa tant bé ha sapigut reconèixer el diputat provincial de la Lliga.

En anunciar, a sò de bombo i platets, el triomf de l'*amic Pi* des de les columnes de l'orgue regionalista, és prova palesa de quin era llur intent; com la declaració ferma, contundent, feta en el darrer número d'EL DEMÓCRATA, responia a nostra manera de pensar i sentir en el què ha estat i serà sempre el Casino, degà de les institucions recreatives i socials de Granollers.

L'avalot que promogueren els quatre infeliços que segueixen les inspiracions d'en Riba i d'Espanya és la negació de l'article que, amb el títol «Fins al Casino de Granollers volen fer política els torristes», publica «Gent d'ara». Com la unanimitat en les votacions, que varen originar-se, conseqüència de l'actitud, sempre reprovable, dels qui —naturalment, per encàrrec,— volien pertorbar i impedir que es portés a terme la Junta general convocada pels individus recentment elegits, sense altra finalitat que la de dimitir llurs càrrecs els senyors

Alfred Canal i Esteve Sarroca, que no s'avingueren a compartir la tasca amb el vocal segon en Francisco Pi, des del punt i hora que no hi va haver una rectificació expressa de l'interessat a un solt que publicà el setmanari lliguero, on es feia avinent la significació política amb què entrava a la Junta directiva, va ésser la fidel expressió de la voluntat del Casino, que vol restar al marge de tota lluita, per a conviure amb tots quants granollerins sia qualsevolga llur significació política, emperò que, per les seves condicions morals, es fassin dignes d'eixoplugar-se en aquella simpàtica casa.

No perdin el temps, aquests subjectes —*que no volen viure esclavitzats pel caciquisme torrista*,— anant-se'n per les rames; afinin les eines, i cap a fer política a La Unió Lliberal, que ofereix espaiós camp per als seus *desahogos*.

Després de l'espantós ridícol de les eleccions municipals, personalment dirigides per qui pomposament es titula l'amo del Vallès, ens havíem fet la il·lusió de que don Santiago es cuidaria de fer catalanistes a la seva finca de Palou, emperò mai que arribés la seva gosadia a organitzar una comèdia de tant pèsim gust com la representada pels seus electors en el Casino, que va merèixer l'honor d'ésser sorollosament protestada.

Insistim en el què des d'aquestes columnes tenim dit respecte a nostra actitud en l'assumpte del Casino. Mai

havem somniat fer política en aquella casa; emperò, això sí, amb totes les nostres forces ens oposarem i impedirem que un foraster intenti, amb males arts, torbar la pau i tranquil·litat d'una entitat que ha sapigut conquerir el respecte i consideració de tots els granollerins.

Els fundadors i ex presidents del Casino són els qui deuen acabar amb l'anormalitat regnant, i a la seva absoluta devoció estarem tots quants, militant en determinada agrupació política, en entrar en dit xamós estatge, no som res més que socis, modestos, emperò per demés entusiastes.

Una indignitat

Un trapacer, que s'amaga, covard, darrera l'anònim, —tal com fan els canalles i els malvats— intenta arribar, amb la seva mala baba, a persona que, per la seva posició social, el seu tracte, la seva cavallerositat i sa independència, remarcada en diferents ocasions, s'ha fet digne del respecte i la consideració de tothom.

Si la persona a quí es vol ofendre actués en política, li oferiríem les columnes d'aquest periòdic i pot-ser explicaria, i fins justificaria, el perquè de certa mala baba; emperò el seu apartament voluntari de les lluites locals, ens obliga a complir el què estimem un deure: consignar la nostra protesta per l'infàmia comesa pel periòdic regionalista, i reiterar al senyor Anglés el testimoni de la nostra consideració i respecte, boi recordant la seva actuació, molt lloa-